

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Facilis Et Succincta S.S. Canonum Doctrina

Pirhing, Ehrenreich

Dilingæ, 1690

§. VII. An is, qui renuntiavit beneficio, post vel ante spoliationem petere
possit restitutionem, & restitui debeat?

[urn:nbn:de:hbz:466:1-61641](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-61641)

§. VI.

Quando, & quâ ratione spoliatus agens interdico recuperanda possessionis, in causis beneficalibus, vel aliis spiritualibus restituendus sit?

Spoliatus beneficio, si magna adversus eum præsumptio sit, quod sine titulo, aut cum titulo vitioso beneficium Ecclesiasticum obtinuerit, restitui non debet, priusquam titulum institutionis suæ exhibeat, ac justificet (ob periculum vitiosæ intrusionis) aut saltem putativum titulum alleget, & coloret (per regulam v. g. Cancellariæ de trienniali possessore, &c. Si tamen nulla contra eum sit præsumptio, restitui debet, etiamsi institutionis suæ titulum nec justificaverit, nec coloravit, uti colligitur ex c. In literis 5. h. t. & in c. 3. De procuratoribus, Cum possessionem beneficii obtinere possit Clericus, absque eo, ut hujus proprietatem habeat, aut in hoc Canonicè sit institutus. Si verò in aliis causis spiritualibus, jure decimarum v. g. jure eligendi, jure patronatus, &c. spoliatus aliquis sit, cui jus commune resistit, assistit verò spoliatori, restitui hic non debet, nisi prius titulum suæ possessionis, vel saltem præsumptionem tituli ostenderit. Prout sumitur ex c. Ad decimas. 2. h. t. in 6. cum favorabiles sint partes illius, qui juris habet assistentiam, contra eum, cui jus resistit; jura quæ in contrarium afferuntur, vel non loquuntur de casu, ubi utrumque fit, ut jus v. g. assistat spoliati, & resistat spoliato, vel loquuntur de notoriis, in quibus juris ordo servari non debet.

§. VII.

An is, qui renuntiavit beneficio, post vel ante spoliationem petere possit restitutionem, & restitui debeat?

SI post spoliationem factam beneficio illi cum juramento etiam renuntiet, restituendus est, non obstante exceptione securæ post spoliationem renuntiationis. c. Sollicito, 2. h. t. Quia verisimile non est, ut ait Pontifex, renuntiationem in tali casu liberè factam fuisse, & juramentum naturam actus principalis sequitur; ita ut hæc præsumptio sit juris & de jure, contra quam non admittitur facilè probatio in contrarium *Glossa hic V. Eum spoliatum*. Nisi renuntiatio facta fuisset coram Iudice competente, qui de ea causa cognoscit, cum auctoritas Iudicis in tali casu tollat omnem violentæ spoliationis suspensionem; aut certò constet, spontè absque vi aut metu renuntiâsse spoliatum, cum per talem libertatem præsumptio illa elidatur; aut Procuratorem ad resignandum, ante spoliationem jam constituisset, cum in tali casu retrahatur renuntiatio ad tempus dati mandati de renuntiatione facienda, quo tempore nulla fuit coactio, aut post longum à spoliatione tempus nihil unquam de spoliatione facta conquerens resignâisset, quo in casu, cum concessam sibi querelam de spoliatione tanto tempore omittat, spontè videtur renuntiare; quòd adhuc certius est in eo casu, quo interdico possessorio ad beneficium sibi recuperandum expressè renuntiâisset in tali casu, & in talibus circumstantiis, ut de coactione nihil præsumi possit, hæc enim non audietur

Nn 3.

dicitur

dietur, si despoliatione cognoscere velit, uti nec illi, qui ante factam spoliationem spontè beneficio renuntiaverunt. *Accepta 3. h. t.* etiamsi tantum simplex renuntiatio fuerit.

In interdicto verò retinendæ possessionis in causa beneficii reo sive turbatori (qui extra judicialiter turbat possessorem) opponi potest exceptio spontaneæ renuntiationis, si probati possit, quod is juramento promiserit, se possessorem non turbaturum, aut molestaturum super certo beneficio, quia in tali casu spontè renuntiâsse juri suo censetur, quod in tali beneficio prætere potest. *c. Ananias. 4. h. t.*

§. VIII.

Quando, & quomodo restitutio spoliati faciendâ sit in causis matrimonialibus?

Non tantum agere potest conjux iudicio possessorio, si à conjuge ejectus fuit, & petere se restitui, sed etiam si propriâ auctoritate à conjuge se separavit, discedendo ab eo, potest hic agere interdicto recuperandæ possessionis, quia in utroque casu tam ejecti, quam spontè discedentis conjugis censetur alter jure matrimoniali spoliatus, ita ut quæ propriâ auctoritate à marito v. g. discessit, &c. redire non vult, per vim capi possit, & ad domum mariti reduci, nisi per consensum de præsentem contractum matrimonium nondum fuisset, quamvis ad domum sponsi deducta v. g. fuerit, & illi cohabitaverit. *c. Ex parte. 14. h. t.* Neque enim sine legitimo titulo, saltem eolorato, liberi hominis possessio acquiritur, qualis in nostro casu titulus non

est sola in domum irraductio, sed consensus de præsentem: debet tamen in hiis causis matrimonialibus spoliati restitutio cautè fieri, ut nec injuriam patitur spoliatus, nec periculum animæ spoliatoris hinc si mulier v. g. post contractum consummatum matrimonium præteritione saltem probatum à viro propriâ auctoritate discessit, impedimentum rectè consanguinitatis v. g. aut aliud Divini præsertim juris opponens, quò minus matrimonialiter cohabitare possit, & in continenti probationes paratas offerat, quamvis viro repetenti eam iudicio possessorio, quoad domum, & maritum, & alia conjugalibus obsequia restitui debeat, ob communem regulam spoliati ante omnia restituendi, quoad thorum tamen, ob periculum fornicationis restitui non debet, sed recepto ab illa juramento de malitiâ, prius probationes requirendæ sint, quàm fiat ad thorum restitutio; si verò probationes non sint promptæ, tum plena quidem est restitutio quoad thorum mulieris restitutio marito spoliato non est deneganda, ipsa verò mulier, si conscia sibi sit impedimenti fornicationis, à copula abstinere debet, & censuram potius Ecclesiasticam tolerare, si sub interminatione talis censure ad usum matrimoniale cogere, deest impedimento probato, ab illa absolvetur, prout sumitur ex prolixo *c. Litera. h. t.* Nihil enim obest, pati ad tempus censuram talem, in facie quidem Ecclesiasticam defectum veræ notitiæ, non tamen coram Deo omniscio obligantem, plurimum autem obest peccato fornicationis se contaminare. Si verò spoliatio restitutio fiat post contractum quidem in facie